

ROMÂNIA

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII
PLENUL

HOTĂRÂRE nr. 834

din 18 Septembrie 2008

Prin cererea înregistrată sub nr. 1812/IJ/1382/SIJ/23158/ST/2008, doamna Corcoveanu Iuliana Rodica, judecător în cadrul Judecătoriei Sectorului 5, București, a solicitat Consiliului Superior al Magistraturii, apărarea independenței, imparțialității și reputației profesionale, în temeiul art. 1 alin. (1) și art. 30 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, al art. 2 și art. 75 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată, și al art. 4 alin. (3) din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor, în raport de conținutul articolelor de presă publicate în ziarul „Academia Cașavencu” în ediția din 13.11.2007, sub titlul „Rodica Stănoiu a rezolvat misterul in justiției imobiliare din Ministerul de Justiție”, respectiv în publicația „Adevărul” în ediția din 5.05.2008, sub titlul „Afacerea apartamentul zguduie justiția română”, precum și față de demersul inițiat de numitul Stomff Tudor, reclamant în dosarul nr. 12275/302/2007 al Judecătoriei Sectorului 5 București, concretizat în cererea formulată în respectiva cauză la data de 29.05.2008, în care se făceau afirmații cu privire la probitatea profesională, la corectitudinea și moralitatea președintelui completului de judecată, prin trimitere și la articolele de presă menționate, de natură să prejudicieze grav reputația profesională.

Analizând cererea de apărare a reputației profesionale formulată de doamna judecător, prin raportare la verificările efectuate de Inspekția judiciară, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține următoarele:

I. Articolul publicat în „Academia Cațavencu” în data de 13.11.2007 cuprinde comentarii negative la adresa unor magistrați care, deși dețineau imobile proprietate personală în municipiul București, au beneficiat de locuințe de serviciu în această localitate, textul publicat având următorul conținut: „În perioada 1999-2006, MJ a atribuit 90 de locuințe de serviciu în Capitală. Printre beneficiari s-au remarcat, în total ofsaidd, următorii magistrați care aveau deja locuințe proprietate personală în București (situație în care atât legea, cât și bunul-simț ar fi trebuit să-i scoată din cărți, ba chiar și din cărțile de imobil): Corcoveanu Iuliana-Rodica (Judecătoria sectorului 5)... .. În mod normal, atribuirea unei locuințe de serviciu se face în baza unei declarații date pe proprie răspundere cum că nu deții locuință proprietate personală în București, ceea ce i-ar fi pus pe cei cinci magistrați în situația de a răspunde penal pentru fals în declarații. Ei bine, acest lucru nu este posibil, pentru că domniile lor nu au dat nicio declarație de genul acesta și deci nu pot fi acuzați de nimic. La fel cum nu pot fi acuzați nici cei din Comisia de atribuire a locuințelor, care susțin că declarațiile au fost depuse, dar probabil că s-au rătăcit prin arhivă”.

Aceleași aspecte au fost prezentate și în publicația „Adevărul” în ediția din data de 5.05.2008, în articolul intitulat „Afacerea apartamentul zguduie justiția română”, cu subtitlurile „Un raport al Ministerului Justiției a relevat că magistrați care dețin proprietăți au beneficiat și de locuințe de serviciu” și „Nu pot fi acuzați de fals în declarații”, în care se afirmă următoarele: „Magistrații români adoptă „modelul” parlamentarilor care, deși au imobile proprietate personală în Capitală, beneficiază și de locuințe de serviciu! Judecătoarea Daniela Panioglu a condus o Comisie de verificare a beneficiarilor locuințelor de serviciu aflate în patrimoniul Ministerului Justiției. Controlul, început în urmă cu doi ani, a relevat în final că cinci magistrați au și locuință de serviciu, dar și o proprietate în București: Iuliana-Rodica Corcoveanu, judecător la Judecătoria Sectorului 5, avea o proprietate din anul 1994.... Potrivit raportului, toți beneficiarii locuințelor de serviciu care au calitatea de proprietari exclusivi

ori de coproprietari ai unui imobil „nu au dat declarații pe proprie răspundere că nu au altă proprietate în București, așa încât nu mai pot fi trași la răspundere penală pentru săvârșirea de fals în declarații”. Întrebați de membrii comisiei dacă au completat aceste declarații pe proprie răspundere, cei cinci susțin că le-au depus, dar că probabil au fost probabil rătăcite „la preluarea arhivelor, dispersate la mai multe direcții din cadrul Ministerului Justiției”.

S-a constatat că doamnei judecător Corcoveanu Iuliana Rodica din cadrul Judecătoriei Sectorului 5 București i-a fost repartizată o locuință de serviciu situată în municipiul București, pe care o deține și în prezent în calitate de locatar, în baza contractului de închiriere nr. 7138/SG/2002 încheiat cu Ministerul Justiției.

În anul 2005, la nivelul Ministerului Justiției a fost constituită o comisie pentru verificarea modului de atribuire a locuințelor de serviciu aflate în patrimoniul ministerului, iar verificările efectuate au fost cuprinse într-un raport finalizat în anul 2006.

Astfel, conform raportului întocmit, doamna judecător Corcoveanu Iuliana Rodica deține, cu titlu de proprietate, un imobil apartament situat în municipiul București, motiv pentru care, la dat de 20.11.2006, i s-a adus la cunoștință de către Ministerul Justiției faptul că urmează a fi reziliat contractul de închiriere pentru locuința de serviciu repartizată în aceeași localitate.

S-a constatat că, în prezent, pe site-ul Consiliului Superior al Magistraturii, la secțiunea „Magistrați - declarații de avere” sunt publicate 4 declarații de avere ale doamnei judecător Corcoveanu Iuliana Rodica întocmite la 1.04.2005, 1.04.2005, 29.01.2007 și 12.06.2008.

Declarațiile date 01.04.2005 sunt neconcordante atât din punct de vedere al formei, cât și al conținutului rubricii „I.2 - Clădiri”, prima, completată prin dactilografiere și nesemnata de judecător, purtând mențiunea „Rectificată prin declarația olografă din 1 aprilie 2005”, conține la secțiunea respectivă aceleași mențiuni cele din cuprinsul declarației de rectificare, completate olograf și semnate de judecător, respectiv un imobil în suprafață de 42 mp, având o valoare de 500 milioane lei, dobândit în

proprietate exclusivă în anul 1994 prin donație, mai puțin adresa, și anume „București”, respectiv „Ploiești, str. Bobâlna nr. 115”.

Această din urmă mențiune este înscrisă și în declarațiile de avere întocmite la data de 29.01.2007, respectiv 12.06.2008 și este în concordanță cu contractul de vânzare-cumpărare autentificat sub nr.4653/15.03.1994, a cărui copie a fost comunicată de doamna judecător Comisiei de atribuire a locuințelor de serviciu din cadrul Ministerului Justiției în vederea rectificării mențiunilor din raportul privind verificarea modului de atribuire a locuințelor de serviciu.

Aspectul privind deținerea de către doamna judecător a unei locuințe proprietate personală în București, reținut în raportul comisiei, deși nereal, a fost preluat în articolul „Rodica Stănoiu a rezolvat misterul injustiției imobiliare din Ministerul de Justiție”, publicat în ziarul „Academia Cațavencu” la data de 13.11.2007, precum și în articolul „Afacerea apartamentul zguduie justiția română”, publicat în ziarul „Adevărul” din data de 05.05.2008.

Plenul constată însă că cele două articolele de presă publicate în ziare de răspândire națională conțin comentarii negative la adresa unor magistrați care ar fi beneficiat de locuințe de serviciu în municipiul București în mod nelegal, printre aceștia fiind menționată și doamna judecător Corcoveanu Iuliana Rodica și prezintă concluziile unui raport al Comisiei de verificare a beneficiarilor locuințelor de serviciu aflate în patrimoniul Ministerului Justiției finalizat în anul 2006, ce conțin informația inexactă, în sensul că doamna judecător Corcoveanu Iuliana Rodica deține o locuință proprietate personală în București și, ca urmare, ar fi beneficiat în mod nelegal de locuința de serviciu.

Situația de fapt reală, rezultată din actul de proprietate și menționată în declarațiile de avere date de judecător, era aceea că doamna judecător deținea calitatea de proprietar asupra unei locuințe care era situată, însă, în altă localitate, și nu în municipiul București.

Deși la solicitarea Biroului de informare și relații publice din cadrul Judecătoriei Sectorului 5 București a fost emis un comunicat de presă de către Consiliul Superior al Magistraturii prin care se preciza că mențiunea privind deținerea unei locuințe în municipiul București de către respectivul judecător constituia o eroare materială, precum

și faptul că locuința aflată în proprietatea sa era situată în municipiul Ploiești, în presă nu s-a publicat niciun articol care să conțină corecțiile necesare cu privire la informația inexactă difuzată la data de 13.11.2007. Mai mult, la 5.05.2008, aceleași aspecte s-au dezbătut și într-un alt ziar de circulație națională.

Cele două articole publicate cuprind nu numai o prezentare a concluziilor raportului Comisiei de verificare, ci și propriile opinii ale autorilor articolelor, ale căror aprecieri sunt defavorabile la adresa magistraților menționați, prin acuzele de încălcare a legii și lipsă de probitate, cât și prin inducerea ideii că aceștia nu ar fi dat toate declarațiile cerute de lege.

Ca urmare, menționarea doamnei judecător Corcoveanu Iuliana Rodica ca beneficiar al unei locuințe de serviciu cu nerespectarea legii, în condițiile în care acuzele aduse acestui magistrat sunt nefondate, a fost de natură să îi lezeze reputația profesională, din moment ce, aspectele reproșate judecătorului sunt susceptibile de a altera încrederea opiniei publice în competența, imparțialitatea, corectitudinea și probitatea pe care, în mod legitim, orice persoană le așteaptă de la instanțe și judecător - persoana căreia îi încredințează apărarea drepturilor sale, Plenul apreciind că, față de conținutul articolelor de presă publicate în ziarul „Academia Cațavencu” în ediția din 13.11.2007, sub titlul „Rodica Stănoiu a rezolvat misterul injustiției imobiliare din Ministerul de Justiție” și în publicația „Adevărul” în ediția din 5.05.2008, sub titlul „Afacerea apartamentul zguduie justiția română”, cererea doamnei judecător Corcoveanu Iuliana Rodica de apărare a reputației profesionale este întemeiată.

II. În ceea ce privește solicitarea doamnei judecător de apărare a reputației profesionale, independenței și imparțialității în raport de cererea formulată la data de 29.05.2008 de către reclamantul Stomff Tudor în dosarul nr. 12275/302/2007 al Judecătoriei Sectorului 5 București, din verificările efectuate de Inspekția judiciară au rezultat următoarele:

Pe rolul Judecătoriei Sectorului 5 București a fost înregistrat sub nr. 12275/302/2007, la data de 11.12.2007, în fond după casare, cauza având ca obiect anulare act, privind pe reclamantii Stomff Tudor și alții, ce a fost repartizată spre soluționare completului de judecată alcătuit din judecător Corcoveanu Iuliana Rodica.

Prin încheierea de ședință din data de 31.03.2008, instanța a respins ca neîntemeiată cererea formulată de reclamantul Stomff Tudor de suspendare a judecății cauzei și înaintare a dosarului către Parchetul de pe lângă Judecătoria Sectorului 5 București în scopul verificării falsului, în temeiul art. 180 și următoarele din Codul de procedură civilă și a aplicat reclamantului sancțiunea amenzii judiciare în conformitate cu art. 108¹ pct. 1 lit. a) din Codul de procedură civilă, reținând că cererea a fost formulată cu rea-credință.

Cererea de reexaminare a sancțiunii amenzii judiciare formulată de reclamant a fost respinsă de aceeași instanță ca neîntemeiată, prin încheierea pronunțată la data de 14.05.2008.

La data de 29.05.2008, reclamantul Stomff Tudor a depus la registratura instanței o cerere adresată președintelui Judecătoriei Sectorului 5 București, repartizată spre soluționare președintelui completului de judecată, doamna judecător Corcoveanu, în care solicita instanței să se pronunțe asupra notelor scrise depuse în dosar la termenul de judecată din 11.02.2008 de către partea adversă, reclamantul Sfințescu Grigore Vladimir, unde se precizau înscrisurile defăimate ca false și se indica ca autor al falsului persoana sa, susținând că în mod nejustificat a fost amendat câtă vreme ceruse instanței să se pronunțe asupra cererii de înscriere în fals formulată de persoana anterior indicată. În cuprinsul acestei cereri, numitul Stomff Tudor a mai făcut referire la aspectele evocate în mass-media cu privire la moralitatea judecătorului Corcoveanu Iulia Rodica sau mențiunile din declarația de avere a acesteia dată în conformitate cu prevederile art. 5 alin. 3 din Legea nr. 303/2004, republicată, precizând că se va adresa Consiliului Superior al Magistraturii, Curții Europene a Drepturilor Omului, precum și opiniei publice prin intermediul mass-mediei în cazul nesoluționării cererii sau al aplicării unor sancțiuni nejustificate, pentru a se cunoaște discriminarea la care este supus de instanțe.

Având în vedere afirmațiile reclamantului referitoare la articolele de presă în care s-a comentat modul de dobândire de către unii magistrați a locuințelor de serviciu se constată că în cerere se face referire la articolele de presă apărute în anii 2007 și 2008, fiind preluat chiar o parte din articolul publicat de ziarul „Adevărul”, ediția din 05.05.2008, în care se afirma că „Magistrații români adoptă „modelul” parlamentarilor

care, deși au imobile proprietate personală în Capitală, beneficiază și de locuințe de serviciu”.

În ceea ce privește trimiterea pe care reclamantul a făcut-o la dispozițiile art. 5 alin. 3 din Legea nr. 303/2004, referitor la obligația magistraților de a da anual o declarație pe proprie răspundere în care să menționeze dacă soțul, rudele sau afinii până la gradul al IV - lea inclusiv exercită o funcție sau desfășoară o activitate juridică ori activități de investigare sau de cercetare penală, precum și locul de muncă al acestora, din verificări a rezultat că pe site-ul Consiliului Superior al Magistraturii la rubrica „Magistrați – Declarații conform art. 5 alin. (3) din Legea nr. 303/2004” sunt publicate două declarații ale doamnei judecător Corcoveanu din 11.04.2006 și 29.01.2007, în care sunt menționați fratele doamnei judecător și soția acestuia, ambii deținând calitatea de avocați în Baroul București.

În declarația din 18.03.2008, nepublicată, doamna judecător a precizat că fratele său a fost numit din luna septembrie 2007 în funcția de procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul București, iar soția acestuia deține în continuare calitatea de avocat în Baroul București, din verificări rezultând că nu are calitatea de reprezentant convențional al vreuneia dintre părțile din dosarul nr. 12257/302/2007.

Analizând afirmațiile la adresa președintelui de complet în contextul întregii cereri formulate de parte, acestea pot fi apreciate ca reprezentând o reacție a reclamantului la soluția dată cererii de înscriere în fals, dar și față de dispoziția instanței de amendare a acestuia și de respingere, ulterior, a cererii sale de reexaminare, prin aceste mențiuni, reclamantul exprimându-și indirect suspiciunea cu privire la lipsa de imparțialitate a președintelui de complet, recunoscând totodată că singurele elemente pe care le putea invoca împotriva judecătorului erau insuficiente pentru formularea unei cereri de strămutare întemeiată pe motive de bănuială legitimă, de rudenie ori afinitate.

Din cuprinsul cererii rezultă că unul din motivele care l-au determinat să se adreseze astfel instanței a fost acela de a-și preciza cu o mai mare claritate solicitările, în contextul în care s-a susținut că încheierea de ședință din 24.03.2008, referitoare la discuțiile în legătură cu cererea de suspendare a judecății, ar fi cuprins anumite

inadvertențe, care ar fi indus în eroare instanța cu privire la obiectul cererii de înscriere în fals și titularul acesteia.

Ca atare, reclamantul, neasistat în proces de către un avocat, susținând că instanța nu s-a pronunțat asupra înscrisurilor depuse în fond după casare și defăimate ca false, solicita instanței să se pronunțe asupra cererii părții adverse prin care era vizată conduita reclamantului însuși, indicat ca autor al falsului, astfel încât susținerile referitoare la moralitatea unor judecători care ar fi beneficiat ilegal de locuințe și la rudele sau afinii magistratului au constituit pentru reclamant un mijloc pentru a determina președintele de complet să se pronunțe cu privire la cerere și nu au avut ca scop în sine denigrarea magistratului.

Pe de altă parte, se constată că afirmațiile reclamantului au un grad foarte mare de generalitate, nefăcându-se referire în concret la o anume conduită a președintelui de complet care ar fi fost lipsită de probitate profesională și fără a se indica motivul de incompatibilitate generat de existența unor persoane din categoria celor prevăzute de art. 5 alin. 3 din Legea nr. 303/2004, reclamantul însuși recunoscând în cerere că aceste aspecte nu constituie împrejurări relevante pentru formularea unei cereri de strămutare și nici nu a cerut recuzarea magistratului în proces.

Totodată, se reține că informațiile folosite în proces au fost preluate din mass-media și de pe site-ul Consiliului Superior al Magistraturii, iar faptul că informațiile cuprinse în articolele de presă publicate în cele două ziare prezentau o situație de fapt nereală în privința magistratului Corcoveanu Iuliana Rodica nu este imputabil reclamantului.

Aceasta deoarece informația este un drept fundamental al cetățeanului, iar dreptul publicului de a fi corect informat este un drept constituțional. Pe de altă parte, datoria primordială a ziaristului este aceea de a relata adevărul, indiferent de consecințele ce le-ar putea avea asupra sa, astfel cum se specifică în art. 1 al Codului deontologic al ziaristului adoptat de Clubul Român de Presă, motiv pentru care informația preluată de reclamant se prezuma a fi reală, bucurându-se astfel de o aparență de exactitate.

În ceea ce privește presiunea la care magistratul ar fi fost supus prin sesizare Curții Europene a Drepturilor Omului, a Consiliului Superior al Magistraturii și a mass-mediei,

în cazul nesoluționării cererii formulate sau al aplicării unor sancțiuni nejustificate, se constată că reclamantul nu amenință cu săvârșirea unor fapte ilicite, ci menționează că va uza de căile prevăzute de lege sau va informa opinia publică, subsecvent omisiunii sau refuzului instanței de a soluționa cererea.

Doamna judecător a formulat obiecțiuni cu privire la raportul inspecției judiciare, învederând că cererea sa nu a fost analizată de inspectorul judiciar și din perspectiva săvârșirii unei imixtiuni în actul de justiție de către reclamantul din dosar, prin afirmațiile cu privire la situația sa locativă, fără legătură cu procesul pe rol și sesizarea Consiliului Superior al Magistraturii, a Curții Europene a Drepturilor Omului și opiniei publice, subsecvent nesoluționării cererii formulate, întrucât constituie o încercare explicită de a determina să dea curs favorabil cererii cu care a fost învestită.

Față de obiecțiunile formulate, Plenul apreciază că atâta timp cât faptul relatat în cuprinsul articolelor de presă este producător de prejudicii pentru magistrat, aducând atingere independenței și reputației profesionale a magistratului, nu poate reține că același fapt reiterat în cererea reclamantului, în care-și exprimă și nemulțumirile față de măsurile dispuse de judecător, conduce la aceleași consecințe.

Totodată, Plenul a constatat că deși cererea formulată era adresată președintelui judecătorei, în fapt era destinată președintelui completului de judecată, prin referirea la „instanță sau onorata instanță”, acest demers neputând fi astfel interpretat ca o formă de presiune sau imixtiune în activitatea de judecată, ci ca o nemulțumire față de modul în care fusese rezolvată cererea de suspendare a judecății, cu atât mai mult cu cât nu beneficia de serviciile unui avocat ales.

În raport de cele arătate, Plenul reține că prin cererea formulată de reclamant în dosarul nr.12275/302/2007 nu a adus atingere independenței, imparțialității și reputației profesionale a judecătorului, demersul reclamantului fiind inițiat doar pentru a obține soluționarea unei cereri în dosar, interesul acestuia fiind justificat de calitatea sa de parte în proces.

Pentru aceste considerente, în temeiul art. 30 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin vot direct și secret, cu majoritatea voturilor membrilor prezenți,

**PLENUL
CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII
HOTĂRĂȘTE**

Art.1 - Admite cererea de apărare a reputației profesionale a doamnei Corcoveanu Iuliana Rodica, judecător la Judecătoria Sectorului 5 București, în raport de conținutul articolelor de presă apărute în publicația „Academia Cațavencu”, ediția din 13.11.2007, sub titlul „Rodica Stănoiu a rezolvat misterul injustiției imobiliare din Ministerul de Justiție” și în publicația „Adevărul”, ediția din 5.05.2008, sub titlul „Afacerea apartamentul zguduie justiția română”.

Art.2 - Constată că cererea formulată de reclamantul Stomff Tudor la data de 29.05.2008 în dosarul nr. 12275/302/2007 al Judecătoriei Sectorului 5 București nu a adus atingere independenței, imparțialității și reputației profesionale a doamnei judecător Corcoveanu Iuliana Rodica.

Art.3 - Prezenta hotărâre se comunică Inspecției judiciare și Biroului de informare publică și relații cu mass-media, pentru a se lua măsurile corespunzătoare, conform legii.

Dată în București, la data de 18 Septembrie 2008

Președinte,

Judecător Lidia BĂRBULESCU

